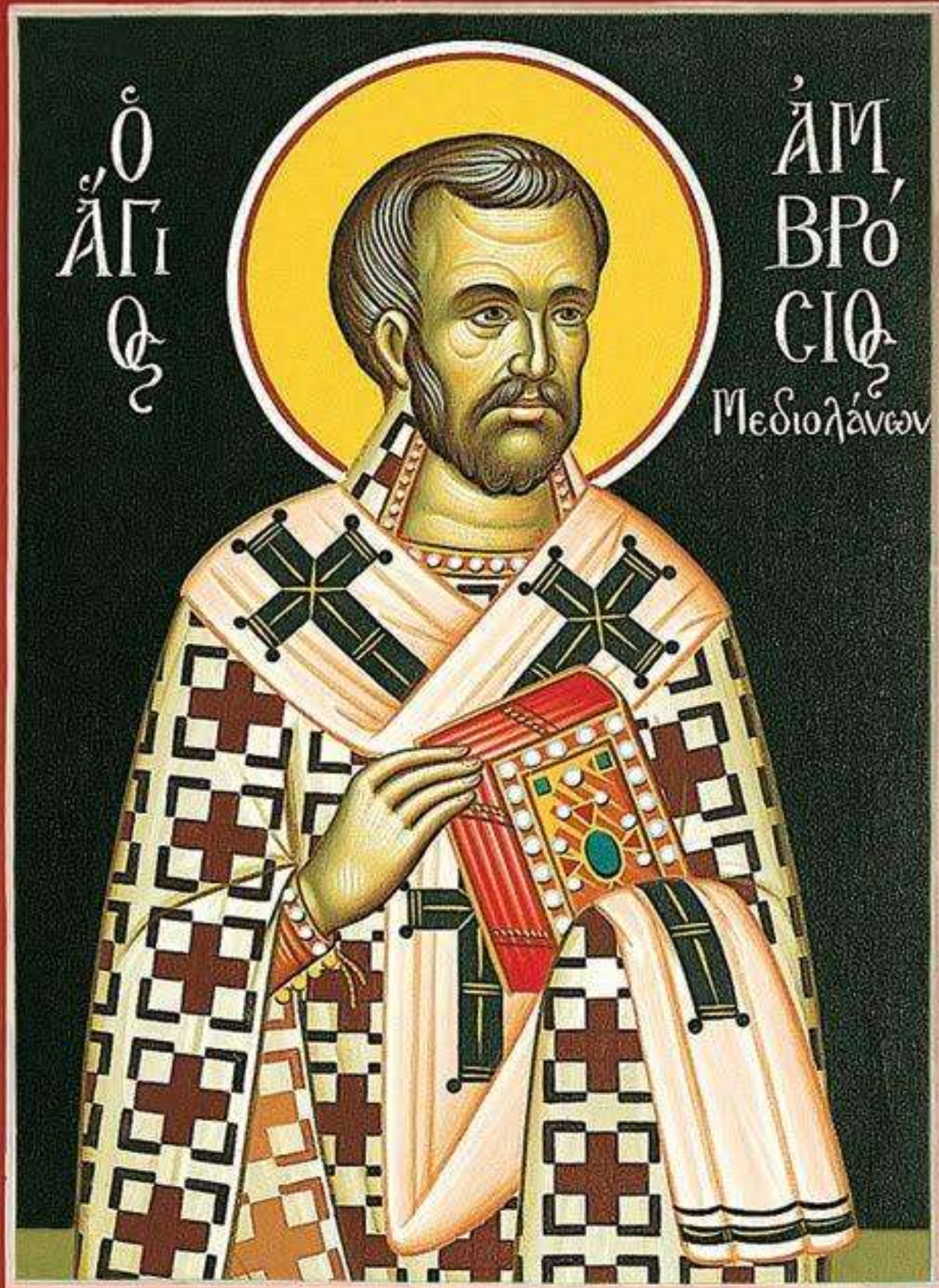

07 DECEMBRIE

**ACATISTUL
SF. IERARH
AMBROZIE,
EPISCOPUL
MEDIOLANUMULUI**

ACATISTIERUL PE DECEMBRIE-RO

07 DECEMBRIE

ACATISTUL

SF. IERARH AMBROZIE,

EPISCOPUL MEDIOLANUMULUI

Condacul 1:

Apărătorule cel mare al drepte credințe, biruitorule al ereticilor, alăuta dogmelor ortodoxe, cel ce ai propovăduit lămurit pe Fiul lui Dumnezeu în cele două firi, Care S-a întrupat din cea neispită de nuntă, arătându-Se nouă, de o ființă cu Tatăl și veșnic ca și El, și de o fire cu Părintele Său, cu dulce glas te lăudăm, cântând ție: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Icosul 1:

Cuvioase Părinte, Preasfințite Ambrozie, cel numit cu numele dulceții, deschide-mi mie, nepriceputului, cu rugăciunile tale, mintea și limba, spre lauda Preasfințitei Treimi care prin viața ta curată și mai presus de fire a fost preaslăvită, precum ai deschis mințile și limbile celor ce te ascultau, ca împreună cu ei să grăiesc și eu acestea:

Bucură-te, cel ce numele și dregătoria tatălui tău ai purtat;

Bucură-te, că dregătorie de la Tatăl și nume al Fiului prin Duhul ai câștigat;

Bucură-te, cel ce ți-ai împodobit scaunul de conducere cu fapte bune;

Bucură-te, cel ce din insuflarea dumnezeiască ai câștigat scaunul de ierarh cum se cuvine;

Bucură-te, al harului, întru amândouă, iconom credincios;

Bucură-te, cel ce ai moștenit îndoită cunună, iubitorule de frumos;

Bucură-te, cel plin de cumpătare și iubitorule al ostinelilor;

Bucură-te, întru rugăciuni neîncetate și mulțimea privegherilor;

Bucură-te, cel ce întru dănsale sufletul și trupul ți-ai curățat;

Bucură-te, cel ce vas ales al Dumnezeuului nostru te-ai arătat,

Bucură-te, că daruri întocmai ca Apostolilor s-au dat ție;

Bucură-te, preadulce părinte, a Preasfinților bucurie;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 2-lea:

Născut din părinți drept credincioși și de bun neam, în cetatea Treveri, o preaslăvită minune s-a arătat, căci încă prunc fiind, doica și tatăl tău au văzut cum un roi de albine a venit asupra-ți și intrând și ieșind din gura

ta, pe limbă îți puneau miere. Tatăl tău spăimântându-se a zis: „Pruncul acesta va fi mare în popor, încă din pruncie arătând Domnul pe sluga Sa. Și se va împlini asupra lui Scriptura care zice: cuvintele frumoase sunt un fagure de miere.” Pentru aceasta și noi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Precum oarecând Natan pe împăratul David, așa ai certat Preafericite Ambrozie cu îndrăzneală pe dreptcredinciosul împărat Teodosie cel Mare, după uciderea pe care acesta o făcuse în cetatea Tesalonicului, punându-l sub canon de pocăință, în fața tuturor credincioșilor. Iar noi amintindu-ne de cuvintele tale: „Împăratul e în Biserică, nu peste Biserică” îți cântăm:

Bucură-te, cel ce cu înțelepciune l-ai supus despărțirii de Biserică pe împărat;

Bucură-te, cel ce cu cuviință dumnezeiască l-ai învățat;

Bucură-te, că în urmă prin pocăință turmei tale l-ai adăugat;

Bucură-te, că imnuri mântuitoare cu tine și el a cântat;

Bucură-te, chitara cea frumos răsunătoare a dumnezeiescului Mângâietor;

Bucură-te, marele organ al lui Dumnezeu, dulce cântător;

Bucură-te, trâmbița Bisericii cea vrednică de cinstire;
 Bucură-te, izvorul cel prea limpede cu aleasă dăruire;
 Bucură-te, cel ce cu rugăciunea pentru unire și pace în
 Biserică ne miluiești;
 Bucură-te, preacuvioase care pe Hristos îmblânzești;
 Bucură-te, cuvânt care speli a patimilor întinăciune;
 Bucură-te, și către Hristos ne pomenește în rugăciune;
 Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 3-lea:

Făcându-se ceartă și mare tulburare între
 dreptcredincioși și arieni în biserica Mediolanului pentru
 ridicarea în scaunul de episcop, și cu vorba ta cea dulce
 grăitoare îndemnând poporul la unire și pace,

s-a auzit un prunc care încă nu putea vorbi bine,
 strigând din popor: „Ambrozie să ne fie episcop!”, iar
 poporul într-un glas a rugat pe împăratul Valentinian să
 te aleagă episcop. Drept care și noi bucurându-ne, cu
 psalmistul David zicem: „Din gura pruncilor și a celor ce
 sug ai săvârșit laudă!” și îi cântăm lui Dumnezeu:
 Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Fugind de preoție precum Sfântul Ierarh Grigore
 Teologul, Preasfințite, nu ai putut să te ascunzi de voia
 cea bună a lui Dumnezeu, căci nici noaptea, când,

ascuns de toți, ai ieșit din cetate, nu te-a putut tăinui și, făcându-se ziuă, te-ai aflat tot la porțile cetății Mediolanului, căci Dumnezeu oprea fuga ta și cu puterea Sa te întorcea din cale. Deci, pentru marea ta smerenie, cântăm ție:

Bucură-te, că pe cel întru care a binevoit Dumnezeu nu-l poate ascunde nici un loc;

Bucură-te, că făclia se pune în sfeșnic și nu se ascunde sub obroc;

Bucură-te, că văzând bunăvoința lui Dumnezeu poruncii împărătești te-ai supus;

Bucură-te, cel ce ai primit botezul de la episcop ce credea drept în Domnul Iisus;

Bucură-te, cel ce pe episcopul arian de la botezul tău l-ai alungat;

Bucură-te, că după opt zile de la botez episcop al Mediolanului ai fost așezat;

Bucură-te, tămăduitorule care din femeia slăbănoagă ai făcut sănătoasă făptură;

Bucură-te, cel ce te-ai adâncit în studiul Părinților greci și în Sfânta Scriptură;

Bucură-te, bogatule în Hristos care ai împărțit săracilor averea ta;

Bucură-te, cel ce cu lacrimile tale pe păcătoși i-ai câștigat de-a dreapta;

Bucură-te, căci prin cărțile tale contra arienilor pe împăratul Grațian l-ai întărit;

Bucură-te, cel ce slujbele și Sfânta Liturghie cu cântări ai îmbogățit;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 4-lea:

Lupta cea bună ai luptat Preasfințite tăind și sfâșiind cu sabia duhului toate învățăturile ereticilor arieni, continuând în Apus lucrarea curățitoare de erezii săvârșită de Sfântul Grigorie Teologul în Răsărit; iar noi, credincioșii, bucurându-ne, cântăm împreună cu voi lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Cu preaînțeleptele și sfintele tale învățături, ai îndepărtat necurăția cugetării lui Arie și, ca Sfântul Ilie, nu te-ai plecat împărătesei Iustina, noua Isabelă, care cugeta să te stingă pe tine cel ce ești stea de Dumnezeu luminată, aprinzându-se cu mânie asupra ta și împotrivindu-se dreptelor învățături despre Dumnezeu. Pentru aceasta îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că în scaunul episcopal de Sirmia ai așezat episcop dreptslăvitor;

Bucură-te, al adevărului fără de frică lucrător;

Bucură-te, pierzătorul gândului împărătesei Iustina de a așeza episcop arian;

Bucură-te, că prin smerenia ta ai înfrânt împotrivirea femeii ispitită de satan;

Bucură-te, la răutatea femeii, răsplătitor cu bunătate;

Bucură-te, cuvioase Ambrozie, preafericit păstor peste cetate;

Bucură-te și laudă pe Cel ce S-a întrupat din cea neispită de nuntă;

Bucură-te, și Celui de o ființă cu Tatăl și împreună veșnic îi cântă;

Bucură-te, că în soborul părinților de Dumnezeu purtători ai grăit;

Bucură-te, al Fiului în două firi, propovăduitor în chip lămurit;

Bucură-te, că prin puterea Duhului, ai mărturisit pe Fiul cu Tatăl de o fire;

Bucură-te, cel ce ai veștejit, a lui Arie cea plină de hulă, vorbire;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 5-lea:

Celui care a descoperit plăcutului său Ambrozie, moaștele sfinților mucenici Protasie și Gervasie, ale sfinților mucenici Vitalie și Agricolaie și ale sfinților mucenici Nazarie și Chelsie, lui Dumnezeu, celui în Treime închinat și slăvit, să-i aducem cântare: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Harul Preasfântului Duh aflând sufletul tău curat de toată întinăciunea, întru el s-a sălăşluit ca o lumină nespusă, cu a cărei lucrare totdeauna alungi duhurile înşelăciunii şi tămăduieşti bolile şi neputinţele celor ce se apropie de tine cu inima curată şi săvârşesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină; pentru aceea aducem ție laudele acestea:

Bucură-te, fagure de miere din izvorul cel începător;

Bucură-te, sfinte, lauda arhiereilor;

Bucură-te, cel care ai slobozit pâraiele dogmelor;

Bucură-te, povăţuitorul tainelor;

Bucură-te, cel care ai adăpat prin scris toată faţa pământului;

Bucură-te, că ai sporit în cugete spicul cel mult roditor al dreptei cinstiri a Cuvântului;

Bucură-te, înăbuşitorul neghinei defăimărilor ereticilor;

Bucură-te, apărător al dreptei credinţe împotriva vrăjmaşilor;

Bucură-te, înger pământesc cu sfinţii părinţi numărat;

Bucură-te, şi pentru sufletele noastre către Dumnezeu te roagă neîn-cetat;

Bucură-te, cel luminat cu revărsări de lumină dumnezeieşti;

Bucură-te, cel care spre lumină cu rugăciunile tale pe
cei ce te cinstesc îi povățuiești;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 6-lea:

Curățindu-ți mai înainte puterea și înțelegerea minții de
negura patimilor ai făcut-o primitoare a curatelor
străluciri ale Preasfântului Duh, preafericite, iar noi,
minunându-ne de viața ta cea îngerească, cântăm
împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Văzând dumnezeiasca ta petrecere și minunile pe care le
săvârșea Domnul prin tine, mulți dintre păgâni veneau
la credință, pentru aceea nu ne vom îndoii a mărturisi
păcatele noastre și a cere ajutorul tău cu graiuri ca
acestea:

Bucură-te, de bolnavi tămăduitorule;

Bucură-te, de demoni izgonitorule;

Bucură-te, în a boteza pe cei ce credeau, mult ostenitor;

Bucură-te, de fapte preaslăvite lucrător;

Bucură-te, că pe Augustin cel cufundat în eresul
maniheilor l-ai vânat;

Bucură-te, că în noaptea Sfintelor Paști l-ai botezat;

Bucură-te, că prin îndrumarea ta, fericitul, mare
apărător al Bisericii s-a făcut;

Bucură-te, că în scrierile și învățăturile sale cele prea înțelepte era neîntrecut;

Bucură-te, cel ce ai făcut creștini desăvârșiți din neamurile păgâne;

Bucură-te, că poporul marcomanilor te are botezător pe tine;

Bucură-te, propovăduitor al Evangheliei printre triburile păgâne;

Bucură-te, episcop al Mediolanului prin de har și de înțelepciune;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 7-lea.

Jertfă și jertfitor te-ai făcut, cuvioase, și te-ai mistuit cu sânguință ca o ardere de tot lui Dumnezeu, aducându-te prinos pe masa lui Hristos, Căruia ai cântat dimpreună cu cetele îngerești: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-te-ai arătat înger în trup, bărbat cu mare înfrânare, iubitor de osteneală și de rugăciune neîncetată, scriitor de cărți folositoare și purtând mare grijă de toate bisericile; osteneala ta în cele dumnezeiești reușind cu greu să o mai poarte, după tine, cinci episcopi. Drept aceea minunându-ne, cu credință grăim acestea:

Bucură-te, de înfrânare mare iubitor;

Bucură-te, pentru Domnul ostenitor;
Bucură-te, mine luminată;
Bucură-te, purtătorule de rugăciune neîncetată;
Bucură-te, îndelung postitorule;
Bucură-te, fără lenevie lucrătorule;
Bucură-te, scriitorule de cărți folositoare;
Bucură-te, cel ce porți bisericilor grijă mare;
Bucură-te, iubitorule al celor săraci și scăpătați;
Bucură-te, răscumpărătorul celor cu robia legați;
Bucură-te, cel ce din moștenirea ta pe săraci i-ai hrănit;
Bucură-te, că din averea ta bisericile le-ai împodobit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 8-lea:

Omorându-ți mădulele și făcând mort cugetul trupului, ai dat viață sufletului, cuvioase, și ai făcut să țâșnească izvor de minuni, care dă viață celor omorâți de patimi. Pentru aceea cu tine, Ambrozie, cântăm lui Dumnezeu, celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Pe preaspurcata aceea, care fără minte fiind, a dat năvală, cu obraznicie, să se apropie de tine, cel împodobit cu înțelepciune, degrab ai împiedicat-o cu

dumnezeiască certare. Pentru aceasta, aducem ție după vrednicie acestea:

Bucură-te, că dregătorul împărătesei Iustina nu a putut să-ți facă rău;

Bucură-te, că în surghiun a fost trimis el în locul tău;

Bucură-te, cel ce a poruncii hulitoarei împărătese Iustina te-ai împotrivit;

Bucură-te, cel ce n-ai dat biserica și averea ei arienilor, cum ea a rânduit;

Bucură-te, cel ce în biserică cu poporul trei zile ai fost împresurat;

Bucură-te, că biserica lui Dumnezeu hulitorilor n-ai lăsat;

Bucură-te, cel ce turma oilor, la lupi nu ai dat;

Bucură-te, că pe împărăteasă cu împotrivirea ta ai rușinat;

Bucură-te, că de ucigașul trimis de Iustina ai fost apărat;

Bucură-te, vindecătorule al ucigașului tău, căruia mâna i s-a uscat;

Bucură-te, că nu a avut asupra ta putere nici vrăjitorul Iustinei;

Bucură-te, că diavoli nu puteau munci în preajma ta pe nimeni;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 9-lea:

Dobândit-ai puterea Cuvântului cea mijlocitoare de mântuire pentru că în rugăciunea ta nu ai cerut viață lungă, bogăție și slavă, ci precum oarecând împăratul Solomon care se ruga Domnului să-i dăruiască: „minte pricepută, ca să asculte și să judece poporul și să deosebească ce este bine și ce este rău”, ai cerut cele bineplăcute lui Dumnezeu, Căruia I-ai cântat totdeauna: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas, căci străbătând vestea despre tine pretutindeni, Preasfințite Ambrozie, au venit din Persia în Mediolan doi bărbați preaînțelepți, care, prin multe întrebări vrând să-ți ispitească înțelepciunea, au rămas rușinați de adâncul științei tale; pentru care noi, minunându-ne, cântăm ție:

Bucură-te, cel căutat precum Solomon pentru înțelepciunea ta;

Bucură-te, cel ce-i ospătezi la masa înțelepciunii ca pe regina din Saba;

Bucură-te, că în inima ta Cel născut din Sfânta Fecioară S-a sălășluit;

Bucură-te, cel ce prin cuvintele despre Fiul precum o stea ai strălucit;

Bucură-te, că luminați de ea, ca magii, la tine doi bărbați din Persia au venit;

Bucură-te, al Adevărului mărturisitor iscusit;

Bucură-te, cel ce răspândești lumina primită de la Lumina lumii;

Bucură-te, cel căutat de înțelepții sătui de noaptea minciunii;

Bucură-te, că pentru tine atâta cale de la răsărit la apus au suferit;

Bucură-te, cel ce Calea, Adevărul și Viața le-ai descoperit;

Bucură-te, că cititorii în stele, căutând lumină, spre tine s-au îndreptat;

Bucură-te, că în locul stelelor ce le lumina noaptea pe Soarele Dreptății le-ai arătat;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 10-lea:

Neputând suferi mulțimea minunilor ce se făceau prin tine, arienii cu împărăteasa Iustina batjocoreau darul lui Dumnezeu și multă vreme bârfind ei, deodată prin voia lui Dumnezeu a venit diavolul asupra unuia dintr-înșii și-l muncea cumplit. Iar omul acela striga, zicând: „Să sufere ca mine toți cei ce hulesc pe sfinții mucenici și nu cred în Treimea, în care ne spune Ambrozie a crede.” De

care minunându-ne cu frică și cutremur cântăm lui Dumnezeu Cel minunat întru sfinții Săi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Râvnind Proorocul Ilie și Sfântului Ioan Botezătorul, ai înfruntat bărbătește pe împărații ce săvârșeau nedreptatea și întărindu-te, părinte Ambrozio, cu armele sfințeniei și luminându-ți mintea cu dumnezeiasca slavă, te arăți credincioșilor ca o sabie sclipitoare tăind în bucăți trufia eresurilor, iar noi te cinstim cu laude ca acestea:

Bucură-te, plăcutule al lui Dumnezeu, Ambrozio;

Bucură-te, descoperitorul moaștelor Sfinților Mucenici Protasie și Ghervasie;

Bucură-te, că orbul Sevir s-a tămăduit prin atingerea de hainele mucenicilor;

Bucură-te, că scoțându-le tu din pământ nu mai contenea mulțimea minunilor;

Bucură-te, că mulțime de duhuri necurate din oameni se izgoneau;

Bucură-te, că Domnul a rușinat pe împărăteasa Iustina și pe arienii de huleau;

Bucură-te, că au fost muștrați prin cel dintre ei care s-a îndrăcit;

Bucură-te, că un arian intrând în biserica ta un înger șoptindu-ți la ureche a zărit;

Bucură-te, că din prigonitor, apărător al dreptei credințe s-a arătat;

Bucură-te, tămăduitorule al pruncului Pansofie muncit de duhul cel necurat;

Bucură-te, rugătorule care ai înviat copilul pus de mama sa pe al tău pat;

Bucură-te, cel ce făcător de minuni asemenea proorocilor Ilie și Elisei te-ai arătat;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 11-lea:

Biserica se încununează, Prea Sfințite Ambrozie, cu cuvintele tale ca și cu niște pietre scumpe și rămâne în veac împărățind asupra celor credincioși care, împreună cu tine, slăvesc pe Dumnezeu cântându-I: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Dobândind cuvinte de viață, înțelepte părinte, adapi cugetele credincioșilor, arătându-le prin har roditoare, mințile ereticilor le îneci și izvo-rând har de tămăduiri, speli cu adevărat de întinăciunile de tot felul ale patimilor. Iar noi, căzând cu umilință la tine, povățuitorule în cele tainice și gânditorule de Dumnezeu, aducem ție aceste cântări:

Bucură-te, ierarh îndumnezeit;

Bucură-te, tâlcuitorule al Scripturii în chip lămurit;

Bucură-te, tămăduitorule al suferinței;
Bucură-te, cel ce adapi brazdele credinței;
Bucură-te, de cele dumnezeiești, cugetătorule;
Bucură-te, al preoților sfințitorule;
Bucură-te, cel ce întorci la credință pe cel abătut din cale;
Bucură-te, apărătorul turmei tale;
Bucură-te, cel ce alungi duhurile răutății;
Bucură-te, stea care luminezi lumea cu învățăturile dreptății;
Bucură-te, de lumina cea fără materie luminat;
Bucură-te, al Duhului Sfânt locaș minunat;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 12-lea:

Cunoscut-ai proorocește, prin Dumnezeiescul Duh,
mutarea ta din trup, înțelepte părinte, și pe aceasta ai
tâlcuit-o celor ce erau cu tine și alergând cu tine către
cer, ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Ridicându-te cu mintea mai presus de toate, părinte, ai
văzut bunătățile cele hotărâte sfinților din veci, către

care te-ai mutat, ca să iei răsplătirile ostenelilor tale,
pentru care împreună cu cetele de sus cântăm ție:

Bucură-te, că tâlcuind tu Psalmul 43, preotul Paulin foc
în jurul capului tău a văzut;

Bucură-te, că acest foc intrând în gura ta, fața albă ca
zăpada ți s-a făcut;

Bucură-te, că în boală, rugându-te, ai văzut pe Hristos
venind;

Bucură-te, că El ți-a arătat fața luminată, cu dragoste
zâmbind;

Bucură-te, că despre plecarea ta către Dumnezeu ai
vorbit cu clericii tăi;

Bucură-te, că dinainte cunoscându-o le-ai zis „Numai
până la Paști voi fi cu voi”;

Bucură-te, cel care ai zis „De moarte nu mă tem” când ei
te rugau să mai rămâi;

Bucură-te, cel ce pe scaunul tău pe Simplichian ai lăsat
urmaș înainte de a muri, mai întâi;

Bucură-te, că preotul Gonoratie de plecarea ta de trei ori
a fost înștiințat;

Bucură-te, că auzind glas de sus, a luat Preacuratele
Taine și te-a cuminecat;

Bucură-te, cel ce ai săvârșit călătoria ta când de ziua
Sfintelor Paști se lumina;

Bucură-te, că înaintea Sfintei treimi împreună cu îngerii cânti într-un glas: „Osana”;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ambrozie!

Condacul al 13-lea:

Plinit-ai călătoria, părinte, credința cea fără de greșală ai păzit și ai ajuns în cămările cerești, în care ți s-a și gătit cununa și mărirea răsplătirilor. Primind puțină noastră cântare, mijlocește pentru noi răspuns bun în ceasul morții și la Înfricoșătoarea Judecată, ca prin rugăciunile tale să ne învrednicim a intra și noi în camera Mirelui, pentru ca împreună cu tine să aducem cântare lui Dumnezeu: Aliluia! (**de 3 ori**)

